

ጸሎተ ሃይማኖት ።

የሃይማኖት ጸሎት ።

፩ ነአምን በ፩ዱ አምላክ እግዚአብሔር አብ አኃዜ ኩሉ ገባሬ ሰማያት ወምድር ዘያስተርኢ ወዘኢያስተርኢ።

፩ ሁሉን በያዘ ሰማይንና ምድርን የሚታይና የማይታየውን በፈጠረ በአንድ አምላክ በእግዚአብሔር አብ እናምናለን ።

፪ ወነአምን በ፩ዱ እግዚእ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ አብ ዋሕድ ዘሀልው ምስሌሁ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ።

፪ ዓለም ሳይፈጠር ከርሱ ጋራ በነበረ የአብ አንድ ልጁ በሚሆን በአንድ ጌታ በኢየሱስ ክርስቶስም እናምናለን ።

፫ ብርሃን ዘእምብርሃን አምላክ ዘእም አምላክ ዘበአማን ዘተወልደ ወአኮ ዘተገብረ ዘዕሩይ ምስለ አብ በመለኮቱ ።

፫ ከብርሃን የተገኘ ብርሃን ከእውነተኛ አምላክ የተገኘ አምላክ የተፈጠረ ያይደለ የተወለደ በመለኮቱ ከአብ ጋራ የሚተካከል ።

፬ ዘቦቱ ኩሉ ኮነ ወዘእንበሌሁስ አልቦ ዘኮነ ወኢምንትኒ ዘበሰማይኒ ወዘበምድርኒ ።

፬ ሁሉ በርሱ የሆነ ያለ እርሱ ግን ምንምን የሆነ የለም ። በሰማይም ያለ በምድርም ያለ ።

፭ ለዘበእንቲአን ለሰብእ ወበእንተ መድኃኒትነ ወረደ እምሰማያት ተሰብእ ወተሠገወ እመንፈስ ቅዱስ ወእማርያም እምቅድስት ድንግል ።

፭ ስለ እኛ ስለ ሰው ስለ መዳናችን ከሰማይ ወረደ ። ከመንፈስ ቅዱስ የተነሣ ከቅድስት ድንግል ማርያምም ፈጽሞ ሰው ሆነ ።

፮ ኮነ ብእሴ ወተሰቅለ በእንቲአን በመቆል ጲላጦስ ጳጳሳዊ ሐመ

፮ ሰው ሁኖ በጳጳሳዊ በጲላጦስ ዘመን ስለ እኛ ተሰቅለ ። ታመመ

ወሞተ ወተቀብረ ወተንሥእ
 እሙታን አመ ሣልስት ዕለት
 በከመ ጽሑፍ ውስተ ቅዱሳት
 መጻሕፍት ።

፯ ዐርገ በስብሐት ውስተ ሰማያት ወነ
 በረ በየማነ አቡሁ ዳግመ ይመጽእ
 በስብሐት ይኩንን ሕያዋነ ወሙ
 ታነ ወአልቦ ማጎለቅት ለመንግ
 ሥቱ ።

፰ ወነአምን በመንፈስ ቅዱስ እግዚእ
 ማሕየዊ ዘሠረፀ እምአብ ንስግድ
 ሎቱ ወንሰብሐ ምስለ አብ ወወ
 ልድ ዘነበበ በነቢያት ።

፱ ወነአምን በአሐቲ ቅድስት ቤተ
 ክርስቲያን እንተ ላዕለ ኩሉ ጉባኤ
 ዘሐዋርያት ።

፲ ወነአምን በአሐቲ ጥምቀት ለሥር
 የተ ኃጢአት ወንሴ ትንሣኤ
 ሙታን ወሕይወተ ዘይመጽእ
 ለዓለመ ዓለም ።

ሞተ ተቀበረም በሦስተኛውም ቀን
 ከሙታን ተለይቶ ተነሣ በቅዱሳት
 መጻሕፍት እንደ ተጻፈ ።

፯ በክብር ወደ ሰማይ ዐርገ በአባቱም
 ቀኝ ተቀመጠ ። ዳግመኛ ሕያዋንን
 ሙታንንም ይገዛ ዘንድ በጌትነት
 ይመጣል ። ለመግሥቱም ፍጻሜ
 የለውም ።

፰ ጌታ ማሕየዊ በሚሆን ከአብ በሠረፀ
 በመንፈስ ቅዱስም እናምናለን ።
 እንሰግድለት እናመሰግነውም
 ዘንድ ከአብና ከወልድ ጋራ
 በነቢያት የተናገረ ።

፱ ከሁሉ በላይ በምትሆን ሐዋርያት
 በሰበሰብዋት በአንዲት ቅድስት
 ቤተ ክርስቲያንም እናምናለን ።

፲ ኃጢአትን ለማስተሥረይ በአንዲት
 ጥምቀት እናምናለን ። የሙታንንም
 መነሣት ተስፋ እናደርጋለን
 የሚመጣውንም ሕይወት ለዘላለሙ
 አሜን ።

ማሳሰቢያ :- በ፫፻ ቅዳሴ በመጀመሪያው እግዚአብሔር ምስለ ኩልክሙ የሚል
 የለም በማዕከል ነው ያለ ።

፲፩ አኩቴተ ቀሩርባን ዘ፫፫፲፬፳ተ
 ርቲዓን ሃይማኖት ጸሎቶሙ ወበረ
 ከተ አምላኮሙ የሁሉ ምስለ ኩልን
 ሕዝበ ክርስቲያን ለዓለመ ዓለም
 አሚን ።

፲፪ ይ. ካ. ግሩም በውስተ ደመናት
 ወልዑል እምሰማያት እግዚአብ
 ሔር ስቡሕ በኩሉ ፍናዊሁ አም
 ላክ አማልክት ፀባዖት ፍጹም ።

፲፫ አልቦ አመ አሀሎ ወአልቦ አመ
 ተጎጥእ ወአልቦ አመ አስተርአዮ
 ፍጹመ በመለኮቲ ወአልቦ ዘይክል
 ርአዮቶ ወአልቦ ዘየአምር ዘከመ
 እፎ ሀላዌሁ ።

፲፬ ዘኪያሁ ይሴብሐ ሰማያት ወምድር
 ምስለ ኩሉ ዓለሞሙ ባሕር
 ወእፍላግ ወኩሉ ዘውስተቶሙ
 ዘበጸጋሁ ተፈጥረ ኩሉ ወበጎሩቲ
 ይበይት ኩሉ ዘውእቲ ዋሕድ አበ
 ቅሕድ አበ እግዚእ አበ መሢሕ
 ዘበአሜን ብርሃን ምስለ ወልዱ ።

፲፭ ይ. ዲ. አውሥኡ ።
 ይ. ሕ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ።

፲፮ ይ. ካ. ንዜኑ ሀላዌሁ ለእብ ምስለ
 ወልዱ ወሀላዌሁ ለወልድ ምስለ
 አቡሁ እምቅድመ ኩሉ ፍጥረት
 ።

፪ ወእምቅድመ ግብረተ ሰማያት
 እም ቅድመ ተግረር ምድር ።

፲፩ ሃይማኖታቸው የቀና ፫፻፲፰ ሊቃው
 ንት የተናገሩት የቀሩርባን ምስጋና ።
 ጸሎታቸውና በረከታቸው ከኛ ጋራ
 ይሁን ለዘላለሙ አሚን ።

፲፪ ይ. ካ. በደመናት ግሩም ነው
 ከሰማያትም ይልቅ ከፍ ያለ ነው ።
 እግዚአብሔር በመንገዱ ሁሉ
 ምስገን ነው የአማልክት አምላክ
 ፍጹም አሸናፊ ነው ።

፲፫ የሌለበት ጊዜ የለም የታጣበትም
 ጊዜ የለም በመለኮቲ ግን ፈጽሞ
 የታየበት ጊዜ የለም ። እርሱን
 ማየት የሚችል የለም አነዋወሩም
 እንደምን እንደ ሆነ የሚያውቅ
 የለም ።

፲፬ ሰማይና ምድር ከዓለማቸው ሁሉ
 ጋራ ባሕርና ወንዞች በውስጣቸውም
 ያሉ ሁሉ እርሱን የሚያመሰግኑ ።
 በጸጋው ሁሉ የተፈጠረ በቸርነቱም
 ሁሉ የሚያድር ። ይኸውም አንድ
 የሚሆን ያንድ አባት የጌታ አባት
 ከልጁ ጋራ እውነተኛ ብርሃን
 የሚሆን የመሢሕ አባት ነው ።

፲፭ ይ. ዲ. ተሰጥዎውን መልሱ ።
 ይ. ሕ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ።

፲፮ ይ. ካ. የአብን ከልጁ ጋራ
 አነዋወሩን የወልድንም ከአባቲ
 ጋራ አነዋወሩን እንናገራለን ።
 ከፍጥረት ሁሉ በፊት ከሰማያትም
 መፈጠር በፊት ምድር ሳትፈጠር ።

፲፯ ወእምቅድመ ይቁሙ አድባር
ወእውግር ወእምቅድመ ያስተርእ
ኑህ አየር እምቅድመ ይንፋሕ
ኃይለ ነፋስ ።

፲፰ ወእምቅድመ ያንሰሱበስ ፀዓዕ ወእ
ምቅድመ ያስተርእ ብልሐተ መብ
ረቅ እምቅድመ ይድምፅ ነገድጓድ
ወይሰፍሑ ደመናት ።

፲፱ ፪ ፪ ወእምቅድመ ፍጥረት መላእ
ክት እምቅድመ ሁሉ ስም ዘይሰ
መይ በታሕተ ሰማይ ።

፳ ወአመኑሂ ሐሊዮ ወአዕሚቆ አይ
ክል ረኪበ ህላዌሁ እመሂ ተለዕለ
እስከ ሰማያት ውሳለፊ እምኅበ

፪ ፪ አጋእዝት ወረከሰ ፬ተ እንስሳ
ምሉአነ አዕይንት ዘኩለንታሆሙ
ፀዓል ወእምአፋሆሙ ይወዕእ
እምሳለ ነደ እሳት ወካዕሽ ለእመ
ወረደ ምድረ ውሳለፊ ባሕረ እሳት
ወነፋሰ ወካዕሽ ለእመ ወዕእ
እምህየ ውሳሰዎ የማነ ወፀጋመ አ
በምክሕ ወአበጸበተ ሕሊና ።

፳፩ ደ. ዲ. እለ ተነብሩ ተንሥኡ ።

፲፯ ተራራዎችና ኮረብቶች ሳይቆሙ
የአየርም ርዝመት ሳይታይ የነፋስ
ኃይል ሳይነፍስ ።

፲፰ ብልጭልጭታም ሳይመላለስ የመ
ብረቅም ፍጥነት ሳይታይ ነገድጓ
ድም ሳይሰማ ደመናትም ሳይዘረጉ።

፲፱ ከመላእክትም መፈጠር በፊት
ከሰማይ በታች ከሚጠራ ስም ሁሉ
በፊት ።

፳ ማንም አስቦ አጥልቆም አነዋወሩን
ማግኘት አይችልም ምንም እስከ
ሰማይ ቢወጣ ከአጋዕዝትም ዘንድ
ቢያልፍ ። ዓይንን የተመሉ ሁለን
ተናቸው ብርሃን የሚሆን ከአን
ደበታቸው ነደ እሳት የሚመስል
ቅዳሴ የሚወጣ አራቱ እንስሳንም
ቢያገኝ ዳግመኛም ወደ ምድር
ቢወርድ ባሕርንና ነፋስን እሳት
ንም አልፎ ቢሄድ ። ዳግመኛም
ከዚያ ወጥቶ በመመካትም ሆኖ
በሕሊናም በመዋኘት ቀኙንና ግራ
ውን ቢመረምር ።

፳፩ ደ. ዲ. የተቀመጣችሁ ተነሡ ።

፳፪ ዪ ዪ ካ ኢይክል ይባእ ማእከል
አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ከመ

ያእምር ዘከመ እር፤ ህላዌሆ ።

፳፫ ወለደ አብ ለወልዱ ኢይትብህል

፫ ዘጊዜ ወበከመዝ ሰዎዕል ወለደ ።

፳፬ ኢይትአመር ልደቱ እምአብ እስመ
ዕዕብ ውእቱ ወኢይትዕወቅ ህላ
ዌሆ እስመ ሥዕር ውእቱ ውእቱ
ለአቡሁ የማኑ እደ መዝራዕቱ
ወልዱ ወፍቁሩ ዘከማሁ አምሳሊሆ።

፳፭ ዪ ዪ ውስተ ጽባሕ ነጽሩ ።

፳፮ ዪ ካ ወለደ አብ ለወልዱ እኮ
በምክንያት ዘወለደ ለመርድአ
ግብር ከመ ይትለአኮ ዘከመ ተዐነሰ
ወእመ ፈጠረ ሰማየ ወምድረ አልቦ
ዘረድእ እስመ ከሃሊ ውእቱ ።

፳፯ ዪ ዪ አኮ ከመ ብእሲ ዘደክመ
ዓመዕ ወእዕረፈ አላ ሰይፈ እሳት
ይወጽእ እምአፋሁ ዘነሰበ በጊዜሃ
ይገብሮ ወዘሐለየ በቅጽብት ይከ
ውኖ ዘውእቱ ሕሊና ሕሊናት
ጠቢብ ወከንያ ።

፳፰ መኑ ከማሁ ይኒዐን ቀመረ ወየሐ
ንፅ መሠረተ ይሰውር ድደ ወይነ

፳፪ ዪ ካ አነዋወሩ እንዴት እንደ ሆነ
ያውቅ ዘንድ በአብና በወልድ
በመንፈስ ቅዱስም መካከል ሊገባ
አይችልም ።

፳፫ አብ ልጁን ወለደው በዚህ ጊዜ
እንዲህ ባለ ዘመንም ወለደው
አይባልም ።

፳፬ ከአብ መወለዱ አይታወቅም ጭንቅ
ነውና ። አነዋወሩም አይታወቅም
የተሠወረ ነውና ላባቱ ቀኑ ነው
ክንዱ ።
ልጁ ወዳጁም እንደርሱ የሚሆን
የሚመስል ነው ።

፳፭ ዪ ዪ ወደ ምሥራቃ ተመልከቱ ።

፳፮ ዪ ካ አብ ልጁን ወለደው ። እንደ
ተቸገረ ሰው ያገለግለው ዘንድ ለሥራ
ርዳታ በምክንያት የወለደው አይደ
ለም ። ሰማይንና ምድርን በፈጠረም
ጊዜ የረዳው የለም ከሃሊ ነውና ።

፳፯ እንደ ሰው ደክሞት ያረፈ አይደ
ለም የእሳት ሰይፍ ከአፋ ይወጣል
እንጂ ። የተናገረውን በዚያው ጊዜ
ያደርጋል ያሰበውም በቅጽብት
ይሆንለታል የሕሊናት ሕሊና
ጥበበኛም ብልሃተኛም እርሱ ነው።

፳፰ እንደርሱ በቀመር የሚቀመጥ
መሠረትን የሚሠራ መሠረትን

፪ ፪ ብር ጠፈረ ደኅርር ዲበ ማይ
 ወዩሕንዕ በደቃቅ ሕይወታልል
 በረቂቅ ይቄሰን በኅፃ ወይዲምድ
 በነፋስ ይሰቅል ማየ ወይሰሚ ሰማየ
 ፳፱ የዐቀር ማየ በማገፀን ወደረገእ
 ከመ ይኩን ሥጋ የአሥር በአሥ
 ራው ወደፀንዕ በእምትንት ይኒ
 ልቅ አሥዕርት ይፈትን ልበ ወየ
 አምር ኩልያተ ።
 ፴ ወልደ አብ ለወልዱ አልሶ ዕለት
 ወአልሶ ሰዓት ወአመ ወለደ
 ኢተሳሕተው አቡሆ ቦቲ እምቅ
 ድመ ይፍጥር መላእክተ ለቅዱሴ
 አኮ ስብሐቲሁ ዘተፀርዐ አላ ምሉእ
 ውእቲ ስብሐተ አብ ወወልድ
 ወመንፈስ ቅዱስ ።
 ፴፩ ደ. ዲ. ንነጽር ።
 ፴፪ ደ. ካ. ወአመ ፈጠሮ ለአቡነ
 ፪ ፪ አዳም አኮ ዘእንሶሰው ከመ ያም
 ጽእ መሬተ ወማየ እሳተ ወነፋስ እላ
 እመንበሩ ኢተሐውስ ወኢያንቀል
 ቀሰ ፍጹመ ።

ተሸክሞ በጠፈር የሚኖር ማነው
 በውኃ ላይ ይመሠርታል በጥቃቅን
 ይሠራል በረቂቅ ይጠቀልላል
 በአሸዋ ይወስናል ። በነፋስ ያጸናል
 ውኃውን ሰቅሎ ሰማይ ይለዋል ።
 ፳፱ ውኃን በማገፀን ይቋጥራል ሥጋም
 ይሆን ዘንድ ያረጋዋል በሥር ያሥ
 ረዋል በጅማትም ያጸናዋል ጠጉ
 ርን ይቋጥራል ። ልብን ይመረም
 ራል ኩላሊትንም ያውቃል ።
 ፴ አብ ልጁን ወለደው ዕለት ግን የለም
 ሰዓትም የለም ። በወለደውም ጊዜ
 አባቱ ከርሱ ብቸኛ አልሆነም
 መላእክትንም ለምስጋና ሳይፈጥር
 ምስጋናው የተቋረጠ አይደለም ።
 የአብ የወልድና የመንፈስ ቅዱስ
 ምስጋና የመላ ነው እንጂ ።
 ፴፩ ደ. ዲ. እናስተውል ።
 ፴፪ ደ. ካ. አባታችንን አዳምን በፈጠ
 ረውም ጊዜ መሬትንና ውኃን ነፋስ
 ንና እሳትን ያመጣ ዘንድ የተመላ
 ለሰ አይደለም ። ከዙፋኑ ሳይነቃነቅ
 ፈጽሞ ሳይነዋወጽም ነው እንጂ ።

፴፫ ወእንዘ ሀሎ ህዩ ነሥእ ፴ተ ጠባይዕ

፪ ክልኤት እምዘይትገሠሥ ወክልኤት
እምዘኢይትገሠሥ ሠለስተ እምዘ
ይትረእይ ወአሐደ እምዘኢይ
ትረእይ ።

፴፬ ቦቱ ለሐኮ ወአሠነዮ በእደዊሁ
ቅዱሳት ሰዐቅ ወአፍቀሮ ወነፍሐ
ሳዕሌሁ መንፈስ ሕይወት እምቅ
ድመ ይሕንፅ አየራት ወአርዖማት

፪ አኮ ስተትሕት አላ ፅኑዕ መንበር
ወእዙዘ መንግሥት ።

፴፭ ዘበላዕሉ አንጐድጐደ ወዘበታሕቱ
አርዐይ ወደመናተ ኬይ ዘእንበለ
እሳት እንደደ ወዘእንበለ ማይ አብ
ረደ ።

፴፮ ወአመ ፈጠረ ፀሕዩ ወወርኅ አኮ
ከመ ያብርሁ ሎቱ ከመ ዘጸልሞ

፪ አላ ጸገሞሙ ንስቲት እምዘዘኢሁ
ብርሃን መጠነ ኅሸተ ሥርናይ
ወበእንተ ዝ አብርሁ ዲበ ሰብእ ።

፴፯ ወኰሎ እንከ ዘያስተርኢ

፪ ወዘኢያስተርኢ ፈጠሮ ወአስተና

፴፫ በዚያም ሳለ አራቱን ባሕርያት

ነሣ ። ሁለቱን ከሚዳሰስ ሁለቱን
ግን ከማይዳሰስ ሦስቱን ከሚታይ
አንዱን ከማይታይ ።

፴፬ ቅዱሳት በሚሆኑ እጆቹ በርሱ
አሳምሮ ፈጠረው ሳመው ወደደ
ውም ። የሕይወትንም መንፈስ
በርሱ ላይ እፍ አለ አየራትንና
ሰማያትንም ሳይፈጥር የተዋረደ
አይደለም በዙፋን የጸና በመንግሥ
ትም የጸና ነው እንጂ ።

፴፭ በላይ ላሉት ድምፅን አሰማ በታች
ያሉትንም አንቀጠቀጠ ደመናት
ንም ረገጠ ። ያለ እሳት አቃጠለ
ያለውንም አቀዘቀዘ ።

፴፮ ፀሐይንና ጨረቃን በፈጠረም ጊዜ
እንደ ጨለመበት ሰው ሊያበሩለት
አይደለም ከርሱ ብርሃን የስንዴ
ቅንጣት ያህል ጥቂት ሰጣቸው
እንጂ ። ስለዚህም በሰው ላይ
አበሩ ።

፴፯ እንግዲህ የሚታየውንና የማይታ
የውን ሁሉ ፈጥሮ አዘጋጅቶ ሠርቼ

፪ በ.ሮ አኮ ዘተመክሐ እንዘ ይብል

ፈጸምሁ ካገኘኝም ድካም ሁሉ

፪ ገበርኩ ወፈጸምኩ ወአዐርፍ እምነ
ሆሉ ማማ ዘረከበኒ ወእቲሰ እምቅ
ድመ ይኩን አእመረኒ ወእምቅድመ
ይግብር ፈጸመ እምቅድመ ይፍጥር
ጸድቃኝ ወኃጥአኝ ሠናዶኝ ወእ
ኩዶኝ ።

አርፋለሁ ብሎ የተመካ አይደለም
እርሱ ሳይደረግ ዐወቀ ሳይሠራም
ፈጸመ ጸድቃንንና ኃጥአንን ።
ክፋዎችንና በጎዎችን ሳይፈጥር ።

፪ እምቅድመ ይፍጥሮ ለእንሳለ
እመሕዳው ገነተ አስተዳለወ ከመ

፵፰ ሰውን ሳይፈጥረው ገነተን አዘጋጀ
የወደደውን ወደ እርስዎ ያገባ

፫ ያብእ ወስቲታ ለዘአፍቀረኒ ወእሳተ

ዘንድ ። የሲኦልንም እሳት አዘጋጀ

፪ ሲኦል አስተዳለወ ከመ ይደይ
ወስቲታ ለዘጸልኦ ።

የጠላውን ወደ እርስዎ ያገባ ዘንድ።

፵፱ ብፁዕ ዘጎረዮ ወብፁዕ ዘአፍቀረኒ
ወብፁዕ ዘሠምሮ ንሰቡ እንከ ዘንተ
ቃለ በዐቢይ ጥንቃቄ ከመ ኢንባእ
ወስተ ዐቢይ ባሕር ኅሰ ተደመረ
እሳት ወማይ ወኅብ ኢንክል ጸቢተ
ወወጸኦ እምኔሁ ።

፵፱ የመረጠው ብፁዕ ነው የወደደውም
ብፁዕ ነው ። እንግዲህ ይህን ቃል
በፍጹም መጠንቀቅ እናስተውል ።
እሳትና ውኃ ወደ ተቀላቀለበት
ከርሱም ዋኝቶ መውጣት ወደማይ
ቻለን ታላቅ ባሕር እንዳንገባ ።

፵፻ ንሕነሰ ንለቡ በከመ መሀሩን
ሐዋርያት በእንተ አብ ወወልድ
ወመንፈስ ቅዱስ እንዘ ይብሉ አብ
ይነግር በእንተ ወልዱ ከመ ወልዱ
ወእቲ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘዋሕድ
ሎቲ ። ወወልድ ይነግር ከመ እግዚ

፵፻ እኛስ የአብንና የወልድን የመንፈስ
ቅዱስንም ነገር እናስተውል ሐዋር
ያት እንዳስተማሩን ለርሱ አንድ
የሚሆን ኢየሱስ ክርስቶስ ልጁ
እንደ ሆነ አብ የልጁን ነገር
ይናገራል ብለው ። ወልድም የወለ

አብሔር አብ ወለዶ ወመንፈስ ቅዱስ ይዘኑ ዘከመ ወፅኦ እምአብ ወዘከመ ነሥኦ እምወልድ ።

፵፩ አሐቲ ምክር ወአሐቲ ሥልጣን ወ፩ዱ ኃይል ዘኢይትከፈል አልቦ አመክንዮ ወኢቡዓዴ ለኅብ ዚአሁ

፪ ፪ ህላዌ ወአልቦ ሕፀት ወተውሳክ ለኅብ ዚአሁ መለኮት ።

፵፪ በከመ አውሥኦ እግዚእን ለአርዳ ኢሁ በእንተ ህላዌሁ እንዘ ይብል አልብን ቀዳማዊ ወአልብን ደኅራዊ አልብን የማን ወአልብን ጸጋም አልብን ጠፈር ወአልብን መሠረት ንሕን ጠፈር ወንሕን መሠረት ።

፵፫ አልቦ ዘይክል ርእዮተን ወአልቦ ዘየእምር ዘከመ እፎ ህላዌን ንሕን ነአምሮ ለኩሉ ወንሕን ንጤይቆ ለኩሉ ናኣትቶ ለልጹቅ ወናቀርቦ ለርጉቅ ንጸመም አውያት ልሳን ከመ ዘኢይሰምዕ ወነአምር ለኖሳስ ልብ ።

፵፬ አቡዮ ወአን ወመንፈስ ቅዱስ ዴዴ ወአንቀጽ ወማኅደር ።

፵፭ አቡዮ ወአን ወመንፈስ ቅዱስ ግርማ ወጸጋ ወሞገስ ።

፵፮ አቡዮ ወአን ወመንፈስ ቅዱስ ፀሐይ ወብርሃኑ ወዋዕዩ ።

ደው እግዚአብሔር አብ እንደ ሆነ ይናገራል ። መንፈስ ቅዱስም ከአብ እንደወጣ (እንደ ሠረዐ) ከወልድም እንደ ነሣ ይናገራል ።

፵፩ አንዲት ምክር አንዲት ሥልጣን የማይለይ አንድ ኃይልም ነው ። በባሕርዩ ዘንድ ምክንያት መለየትም የለም ። በመለኮቱም ዘንድ ጉድለትና ጭማሪ የለም ።

፵፪ ጌታችን ለደቀ መዛሙርቱ ያነዋወራቸውን ነገር እንደ ነገራቸው ። ተቀዳሚና ተከታይ ቀኝና ጋራ የሉብንም ብሎ ። ጠፈር የሉብንም መሠረትም የሉብንም ጠፈርም መሠረትም እኛ ነን ።

፵፫ እኛን ማየት የሚቻለው የለም ። አነዋወራችንም እንደምን እንደ ሆነ የሚያውቅ የለም ። እኛ ሁሉን እናውቀዋለን ። ሁሉንም እኛ እንረዳዋለን ። የቀረበውን እናርቀዋለን የራቀውንም እናቀርባለን ። እንደማይሰማ ያንደበትን ጨኸት ቸል እንላለን ። የልብን ለኖሳስ (ሹክሹክታ) እናውቀለን ።

፵፬ አባቲ እኔም መንፈስ ቅዱስም ደጅ በርና ማደሪያ ነን ።

፵፭ አባቲ እኔም መንፈስ ቅዱስም ግርማና ጸጋ ሞገስም ነን ።

፵፮ አባቲ እኔም መንፈስ ቅዱስም ፀሐይና ብርሃን ዋዕይም ነን ።

፵፯ አቡዮ ወአነ ወመንፈስ ቅዱስ እሳት
ወነበልባል ወፍሕም ።

፵፰ ከመዝ ፍጻሜነ ወከመዝ ህላዌነ
ወመዋዕሊነኒ ኢሱነ ለዓለም አላ
ለዓለም ወለዓለመ ዓለም ዓዲ አል
ቦ ጉልቆ ወኢተፍጻሚት ።

፵፱ ይ. ዲ. ላዕለ ይኩን ሕሊናክሙ
በሰማይ የሀሉ ልብክሙ አእምሩ
ጎበ ዘትቀውሙ ። ይ. ሕ. ብነ ጎበ
እግዚአብሔር አምላክነ ።

፶ ይ. ካ. ርጉቀ መዓት ወብዙግ
ምሕረት ወጸድቅ አልቦ አመ
ተዐገሠ ወአልቦ አመ ኢተዐገሠ
ይትዒገሥ ለዘአበሰ እስከ ይጎበእ
ወይትመፍ ጎቤሆ ።

፶፩ ወአመ ተምዐ ደምሰሰ ኃጥእነ በማየ

፶፪ አይሳ ወአትረፈ ሰማኒት ነፍሳት
እለ ዐቅቡ ቃሎ ወምስላ አቡሆሙ
ዐቅሙ ከዳነ ጽድቅ ዘለዓለም
አምላክ አማልክት እሳት ሰላዒ
ወእሳት ማሕየቂ ።

፶፫ መኑ ስሙ ? ወመኑ ስመ ወልዱ ?
ዘከመ እፎ ብሔሩ ወዘከመ እፎ
ሀገሩ ?

፵፯ አባቲ እኔም መንፈስ ቅዱስም
እሳትና ነበልባል ፍሕምም ነን ።

፵፰ አነዋወራችን እንዲህ ነው ፍጻሜያ
ችንም እንዲህ ነው ዘመናችንም
ለዓለም አይደለም ለዘላለመ ዓለም
ነው እንጂ ። ዳግመኛ ቍጥርና
ፍጻሜ የለውም ።

፵፱ ይ. ዲ. አሳባችሁ ወደ ላይ ይሁን ።
ልቡናችሁ በሰማይ ይኑር ። የምትቆ
ሙበትን ዕወቁ ። ይ. ሕ. በአምላክ
ችን በእግዚአብሔር ዘንድ ።

፶ ይ. ካ. መዓቱ የራቀ ምሕረቱም የበዛ
እውነተኛ የታገሠበት ጊዜ የለም ።
ያልታገሠበትም ጊዜ የለም ። የበደ
ለውን ፈጽሞ ወደርሱ እስኪመለስ
ድረስ ይታገሣል ።

፶፩ በተቈጣ ጊዜም ኃጥአንን በጥፋት
ውኃ አጠፋ ። ቃሉን የጠበቁ
ስምንት ሰዎችንም አተረፈ ። ከአባ
ታቸውም ጋራ ለዘላለም የሚሆን
የእውነት ኪዳንን አጸና (አቆመ ።)
የአማልክት አምላክ የሚያቃጥል
እሳት የሚያድን እሳት ።

፶፫ ስሙ ማነው የልጁስ ስም ማነው ?
ብሔሩ እንደምን ያለ ነው ? ሀገሩስ
እንደምን ያለ ነው ?

፶፫ ፫ ፫ መንበሩ በእሳት ክሉል ወማገ

፫ ፫ ደሩ በማይ ጥፋር ወዲሰ ተድባበ
ቤቱ ጎንባባ ማይ ዘኢይትከዐው ።

፪ ፪ ወእመንበሩ ይወዕእ ፀዓዕ ከመ ርስነ
እሳት ውሥጡ ብርሃን ዐሲይ

፫ ፫ ውስቴቱ ከመ ቀስተ ደመና
ዘከረምት መብረቅ ዐውዱ ።

፶፬ ወእምገበቀቴሁ ለውእቱ መንበር
፬ቱ እንሰላ እንዘ ይጸውሩ መልዕ
ልተ ርእሶሙ መንበረ ስፋሐ
ዘጎብረ በረድ ፀዓዳ ።

፶፭ ወእምዐውዱ ለውእቱ መንበር ፳ወ
፬ቱ ካህናተ ሰማይ ወቅድሚሆሙ
ይሬእዩ ሥዕለ በግዕ ወልብሰ ዘን
ዝጎት ሰደም ወለመጽሐፍ ጎቱም ።

፶፮ ወለለዎድዎ ለውእቱ መንበር ይሰ
ግዱ ፫ተ ጊዜ ለውእቱ ሥዕለ በግዕ
ወለይእቱ ልብሰ ዘንዝጎት ሰደም
ወለመጽሐፍ ጎቱም ወጢሰ ስብ
ሐት ይመልእ ውስተ ደብተራ መር
ጡል ወእምታሕቴሁ ለውእቱ መን
በር ይነቅዕ ባሕር ዘ፪ኤ ፍናቂሁ
ባሕር ዘብርሃን ወባሕር ዘነፋስ ።

፶፯ ሰ ሆኖ ዘይኒሉ አምላክ አማልክት
ወሶ ሆኖ ዘይትጋባእ እግዚእ አጋእ

፶፫ ዙፋኑ በእሳት የተከበበ ነው ።

ማደሪያውም በውኃ የተታታ ነው
በቤቱም ዙሪያ ላይ የማይፈስ
የውኃ መርገፍ አለ ።

ከዙፋኑም ብልጭልጭታ ይወጣል።
ውስጡ እንደ ጋለ እሳት ነው ።
በውስጡ እንደ ክረምት ቀስተ
ደመና ያለ ደገኛ ብርሃን አለ ።

ዙሪያው መብረቅ ነው ።

፶፬ ከዚያም መንበር አጠገብ አራቱ
እንሰላ ጎብሩ እንደ በረድ ነጭ
የሆነ ሰፊ መንበር በራሳቸው እንደ
ተሸከሙ ሆነው አሉ ።

፶፭ በዚህም መንበር ዙሪያ ሆኖ አራት
ካህናተ ሰማይ አሉ ። በፊታቸውም
የበግዑን ሥዕል ደምን የተረጨች
ልብስንም የታተመ መጽሐፍንም
ያያሉ ።

፶፮ ይህንም መንበር በዙፍ ቍጥር ለዚያ
ለበጉ ሥዕልና በደም ለታለለች
ለዚያች ልብስ ለታተመው መጽሐ
ፍም ፫ ጊዜ ይሰግዳሉ ። በአዳራሹም
ድንኳን የምስጋና ጢስ ይመላል ።
ከዚህም መንበር በታች ጎዳናው
ሁለት የሆነ ባሕር ይፈልቃል ።
የብርሃን ባሕርና የነፋስ ባሕር ።

፶፯ የአማልክት አምላክ በዚያ አለ ።
የአጋዕዝትም ጌታ በዚያ አለ

ዝት ይሂሉ በአፍኡ ወይትረከብ ሰውሥቶ ።

፶፰ ኢየሐውሩ ከመ ይርከብዎ ኢይት ጎጣኦ ሶበ የጎሥሥዎ ኢይትጎሥሥ ሶበ ይእጎዝዎ እስመ ብዑድ ውእቲ እምሕሊና ።

፶፱ የዐቅብ ባዕለ ወምስለ ነዳይ ይሂሉ ያፈቅር ትሐተ ወይትኔየይ ዕቡየ ያጸድቅ ለእመ ፈቀደ ወያድጎን ለእመ ሠምረ ይጸምም ከመ ዘኢይ ሰምዕ ያረምም ከመ ዘኢይሬኢ ይትዔገሥ ከመ ዘኢየአምር ያጎ ነዲ ከመ ዘኢይሁብ ።

፷ ዪ አምላክ አማልክት ወእግዚአ ኦጋእዝት እግዚአሙ ለአዚዛን ዘሎቱ ይሰግዱ መላእክት ወሊቃነ መላእክት ።

፷፩ አኾ ዘይሰግዱ ሎቱ በነጽሮ አላ ለመንበሩ ይሰግዱ ወለዕበዩ ይገንዩ

፷ ዪ ወይሠሩ ውስተ ትርብዕት ዓለም ለገቢረ ነሱ ፈቃዱ ሱራፌል ወኪሩቤል ይጸርሑ ወይብሉ ቅዱስ እግዚአብሔር ቅዱስ ኃያል አኾ በኃይለ ትዕቢት ቅዱስ ሕያው ዘኢይመውት ዘሞተ በእንተ ፍቅረ ሰብእ ።

በውጭ ይኖረል በውስጥም ይገኛል ።

፶፰ ያገኙት ዘንድ አይሂዱም ። ባሹትም ጊዜ አይታጣም ። በያዙት ጊዜ አይዳሰስም ከሕሊና ልዩ ነውና ።

፶፱ ባለጸጋውን ይጠብቃል ከድሃም ጋራ ይኖራል ትሐትን ሰው ይወዳል ትዕ ቢተኛን ግን ቸል ይላል ። ቢፈቅድ ያጸድቃል ቢወድም ያድናል እንደማይሰማ ቸል ይላል እንደማ ያይ ዝም ይላል እንደማያውቅ ይታገሣል ። እንደማይሰጥ ያዘገያል ።

፷ የአማልክት አምላክ የአጋዕዝትም ጌታ የጽኑዓን ጌታቸው መላእክትና ሊቃነ መላእክት የሚሰግዱለት እርሱ ነው ።

፷፩ በማየት የሚሰግዱለት አይደለም ለመንበሩ ይሰግዱ ለጌትነቱም ይገዛሉ እንጂ ። ፈቃዱን ሁሉ ለመሥራት ወደ አራቱ ማዕዘን ዓለም ይወጣሉ ። ሱራፌልና ኪሩቤል በትዕቢት ኅይል ያይደለ ጩኸው ቅዱስ እግዚአብሔር ቅዱስ ኅያል የማይሞት ስለ ሰው ፍቅር የሞተ ቅዱስ ሕያው ይላሉ ።

፳፪ ወእምአሐቲ መዝገብ ዘእምእስትን
ፋሰ አፉሁ ይሠርጻ ወደሕመለምላ
ነፍሳት እለ ይትወለዳ ውስተ
ዓለም ።

፳፫ ወገብ አሐቲ መዝገብ ይትወደይ
ሥርናይ ዘእልቦ ክርዳድ ህየ ይሠ
የማ ወህየ ይትወቀባ ነፍሳቲሆሙ

፳፬ ለጸድቃን እስከ አመ ይፈድዮ
ለኩሉ በከመ ምግባሩ ።

፳፭ ህየ ሀሎ ፍሥሐ ወኃሄት ህየ ሀሎ

፳፮ አዳም እበ ኩሉ ህየ ሀለዉ አቤል
ወሴት ወኔኖስ አርእስተ አበው
ምስለ ኩሉ ፍሬሆሙ ።

፳፯ ፪ ፪ ህየ ሀለዉ አብርሃም ይስሐቅ

ወደዕቆብ ዐርካነ እግዚእ ህየ ሀለዉ
ሙሴ ወእሮን ካህናት ህየ ሀለዉ
ዳዊት ወሕዝቅያስ ወኢዮስያስ
ወኩሎሙ ርቱዓነ ሃይማኖት ነገ
ሥት ።

፳፰ ህየ ሀለዉ ነቢያት ምስለ ትንቢተሙ
ህየ ሀለዉ አርድእተ ቀሕድ ዘመራ
ትት ውስተ እደሆሙ እንዘ ይነ
ብሩ አናቅጸ ከመ ያብኡ ውስቴታ
ዘፈቀዱ ።

፳፱ በዓለም የሚወለዱ ነፍሳት ከአፉ
እስትንፋስ ከተገኘች ከአንዲት
መዝገብ ይወጣሉ ይለመልማ
ሉም ።

፳፲ በአንዲትም መዝገብ ክርዳድ
የሌለበት ስንዴ ይገባል። የጸድቃን
ነፍሶቻቸው በዚያ ይኖራሉ በዚ
ያም ይጠበቃሉ ። ለሁሉ እንደ
ሥራው እስኪከፍለው ድረስ ።

፳፯ ከዚያ ፍሥሐ ሐሄትም አለ ።
የሁሉ አባት አዳም ከዚያ አለ ።
የአበው አርእስቶች አቤልና ሴት
ሄኖስም ከፍሬያቸው ጋራ በዚያ
አሉ ።

፳፰ የጌታ ወዳጆች አብርሃምና ይስሐቅ
ደዕቆብም ከዚያ አሉ። ሙሴና
እሮን ካህናት ከዚያ አሉ ። ዳዊትና
ሕዝቅያስ ኢዮስያስም ሃይማኖታ
ቸው የቀና ነገሥታትም ሁሉ ።

፳፯ ነቢያት ከትንቢታቸው ጋራ ከዚያ
አሉ ። መክፈቻዎች በእጆቻቸው
የተያዙ የቀሕድ ደቀ መዛሙርት
ከዚያ አሉ ። በበሮች ተቀምጠው
የወደዱትን ወደ እርስዎ ያገቡ
ዘንድ ።

፳፯ ሆኖ ሀለፊ። ጳጳሳት
ወኤጲስ ቆጶሳት ቀላውስት ወዲያ
ቆናት እሌ አዕሊወ ምግቦሙ
ዘተአመኖሙ እግዚአሙ ።

፳፰ ሆኖ ሀለፊ ሰማዕታት እንዘ ይበርቅ
አክሊሎሙ ምስብሲት እምፀሐይ
ሆኖ ሀለፊ ጸድቃን በትዕግሥቶሙ

፳፱ ሆኖ ሀለፊ እድ ወአንስት ትዕይንተ
አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ እለ
አልቦሙ ጉልቀህ ሆኖ ይነብሩ
በትፍሥሕት ወበኃህት ስመ
ይትሚጠዉ ርስቶሙ ምክዕቢት
እምቅዳሚ ።

፷ ሆኖ ሀለፊ ጸድቃን በክብር የዋሃን
በክብር ወንፋያን በክብር ንስእሊክ
እግዚእ ኪያክ መሰጥወ ኪያክ
ሰማዔ ወኪያክ ረዳኤ ።

፷፩ ናስተበቀራክ እግዚእ በእንተ
እለኖሙ ወፈለሱ እምዝንቱ ዓለም
ኃላፊ ወተሠልጠ ሥልጣን ሞት
ላዕሌሆሙ ወተከድኑ ታሕተ ከፈር።

፷፪ ንስእሊክ እግዚእ
ከመ ትጸውዖሙ ውስተ ትንሣኤ
ክብር እንዘ ታነሥእ ሥጋ
አንቢረክ ስምስለ መንፈስ ወእንዘ
ተዐሢ ዕህት ሠናዩ ዘዕይን ኢርአዩ
ወዕዝን ኢሰምዕ ውስተ ልበ ሰብእ
ዘኢተሐለዩ ዘእስተዳሎክ በወልድክ
ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለመ ዓለም ።

፳፯ የጳጳሳት አለቆች ጳጳሳትና ኤጲስ
ቆጶሳት ቀላውስትና ዲያቆናት
ጌታቸው ያመናቸው ሹመታቸውን
የመለሱ ከዚያ አሉ ።

፳፰ ሰማዕታት ዘውዳቸው ከፀሓይ ሰባት
እጅ እያበራ ከዚያ አሉ ። ጸድቃን
በትዕግሥታቸው ከዚያ አሉ ።

፳፱ ቍጥር የሌላቸው የአብና የወልድ
የመንፈስ ቅዱስም ሠራዊት
ወንዶችም ሴቶችም ። ከዚያ አሉ ።
በፍጹም ደስታ በሐህትም ከዚያ
ይኖራሉ ። ከቀድሞው ይልቅ ዕፅፍ
ርስታቸውን እስኪቀበሉ ድረስ ።

፷ ጸድቃን በክብር የዋሃን በክብር
የተመረጡም በክብር ከዚያ ይኖ
ራሉ ። አቤቱ የምትመልስ አንተን
የምትሰማ አንተን የምትረዳ አን
ተን እንለምንሃለን ።

፷፩ አቤቱ ከዚህ ከሚያልፍ ዓለም
ተለይተው ስለ ሞቱና ስለ ተሰደዱ
የሞት ሥልጣን ስለ ሠለጠነባቸ
ውና ከመቃብር በታች ስለ ተከደኑ
ሰዎች እንማልድሃለን ።

፷፪ አቤቱ ሥጋን ከመንፈስ ጋራ አንድ
አድርገህ ስታስነሣ በክብር ወደ
መነሣት ትጠራቸው ዘንድ እንለም
ንሃለን እንማልድሃለን ። ዓይን
ያላየውን ጆሮ ያልሰማውን በሰው ል
ቡና ያልታሰበውን በልጅህ በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ያዘጋጀኸውን በጎ
ዋጋ እየሰጠህ ለዘላለሙ ።

፪፻፫ ደ. ዲ. በእንተ ብፁዕ ።

፪፻፬ ደ. ካ. ንፍቅ ጸሎተ ቡራኬ ።

፪፻፭ ደ. ዲ. ንፍቅ መሐሮሙ እግዚአ
ወተሣሀሎሙ ለሊቃነ ጳጳሳት ጳጳ
ሳት ኤጲስ ቆጶሳት ቀሳውስት ወዲያ
ቆናት ወሁሎሙ ሕዝበ ክርስቲያን።

፪፻፮ ደ. ካ. እግዚአብሔር አብ ዘፈነው
ወልጾ ዋሕዶ ከመ ይገድር ውስተ
ሥጋ ወለት እንተ ኢተአምር ምተ

፪፻፱ ተዐቀረ ውስተ ማኅፀን ሠአሌ
ሕፃናት እንዘ ኢይትጋባእ ተሰብአ
እንዘ አምላክ ውእቱ ወተወልዶ
እንዘ እሳተ መለኮት ውእቱ ተሐፀነ
አኮ በትርሢት ወክብር አላ ከመ
ውሉደ ነጻያን ልገቀ በዐቢይ ተግ
ሣፅ እንዘ ይትኤዘዝ ለአዝማዲህ ።

፪፻፳ አጽነነ ርእሶ ከመ ያጥምቆ ገብር
እንዘ ንጹሕ ውእቱ እምጋጢአት
ገብረ ተአምራት እስከ ረሰዩ ማየ
ወይነ ወአጽገበ አእላፈ ብዙኃን
በገዳም ።

፪፻፳፩ በዝዩ ዕርገተ ዕጣን ።
ደ. ሕ. ተዘከረነ እግዚአ በውስተ
መንግሥተክ ፫ተ ጊዜ ።

፪፻፳፪ ደ. ካ. እ ዘአሜሃ ተውልድ ሾራ
አዕይንተሆሙ ከመ ኢይርአይቃ

፪፻፫ ደ. ዲ. በእንተ ብፁዕ። (ቅዱ. ሐዋ. ቁ. ፮-፱)

፪፻፬ ደ. ካ. ንፍቅ ጸሎተ ቡራኬ (ቅዱ.
ሐዋ. ቁ. ፲-፳፩)

፪፻፭ ደ. ዲ. ንፍቅ አቤቱ የጳጳሳቱን አለ
ቆች ጳጳሳቱንና ኤጲስ ቆጶሳቱን ቀሳ
ውስቱንና ዲያቆናቱን የክርስቲያን
ንም ወገኖች ሁሉ ማራቸው ይቅር
በላቸው ።

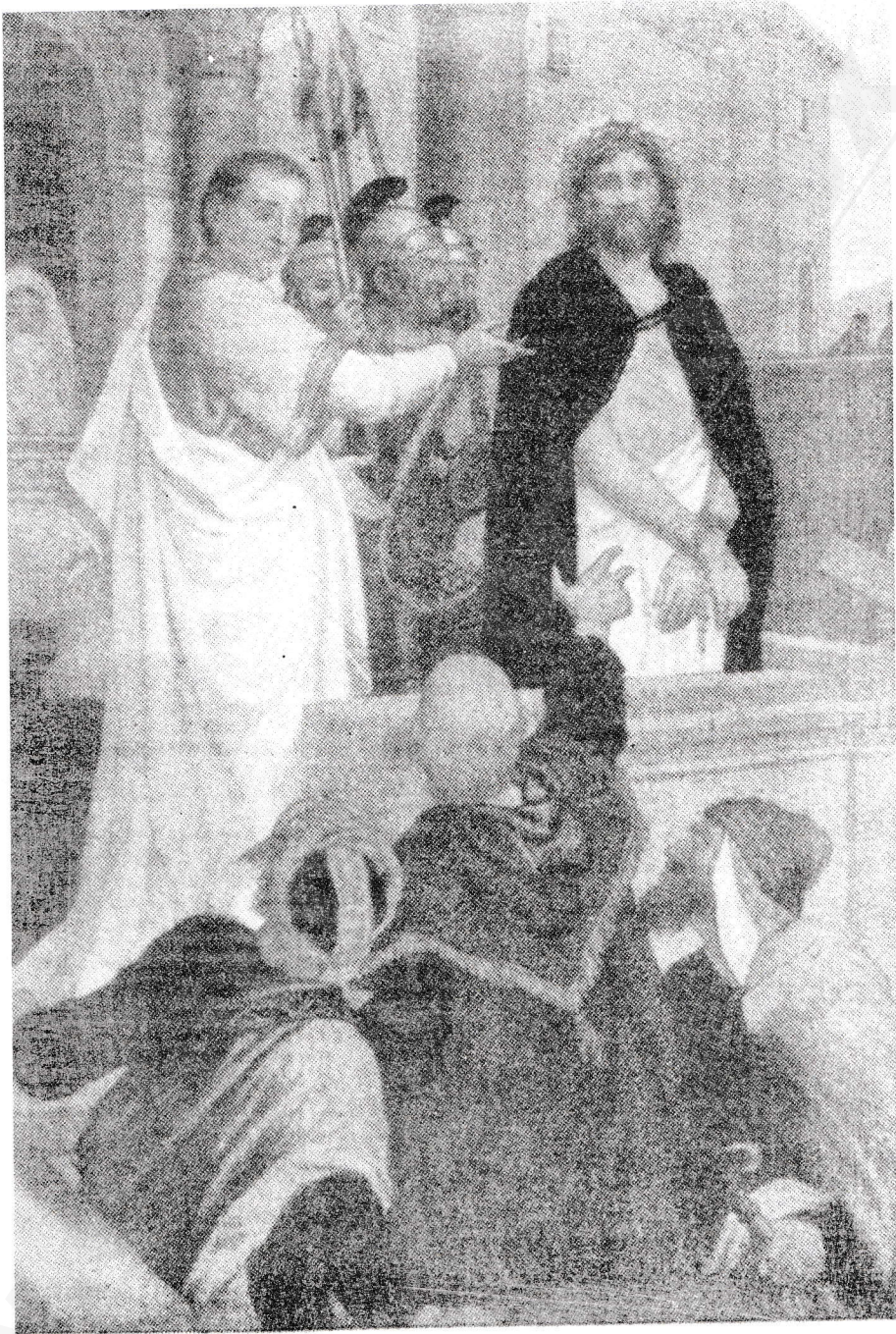
፪፻፮ ደ. ካ. እግዚአብሔር አብ አንድ
ልጁን የሰደደው ባል በማታውቅ
በወለት ሥጋ ያድር ዘንድ ነው ።
ሕፃናትን የሚፈጥር እርሱ
ሳይወሰን በማኅፀን ተወሰነ ።
አምላክ ሲሆን ሰው ሆነ እሳተ
መላኮትም ሲሆን ተወለደ አደገ
በጌጥና በክብር አይደለም ። እንደ
ድሆች ልጆች ለዘመዶቹ እየታዘዘ
በብዙ ተግሣጽ አደገ እንጂ ።

፪፻፯ ከኃጢአት ንጹሕ ሲሆን ባርያ
ያጠምቀው ዘንድ ራሱን አዘነበለ ።
ውኃን ጠጅ እስከማድረግ ድረስ
ተአምራት አደረገ በምድረ ገዳም
ብዙ ሰዎችን አጠገበ ።

፪፻፰ በዚህ ጊዜ ዕጣኑን ያሳርግ
ደ. ሕ. አቤቱ በመንግሥትህ
አስበን ፫ ጊዜ ።

፪፻፱ ደ. ካ. ወዮ በዚያ ጊዜ የነበሩ
ተውልድ እንዳያዩት ዓይናቸው

አሰርዎ ድገሪተ ከመ ሰራቂ ወተለዎሙ በፍቅር ከመ በግዕ ያዋህ ወነበሩ
ዐውደ ለኩንኖቱ አቀምዎ ቅድሚያሙ ለዘሎቱ ይቀውሙ ሠራዊተ
መላእክት በዓቢይ ፍርሃት ።

ጀንቅቆ ዕዘኒሆሙ ከመ ኢይስም
ዕዎ ወተጸለለ ልቦሙ ከመ ኢያእ
ምርዎ አምሰልዎ ሰብእ ለዘየጎድግ
ኃጢአተ ወኩነንዎ ለመኩንነ
መኳንንት ።

፹፫ ፫ ወጎረዩ እምወ-ስቲቶሙ ፲ወ፪ተ
ሐዋርያተ አንሶሰወ ምስሌሆሙ
ወአርአዮሙ ሥርዓተ ምሥጢር
ዘቀርባን ።

፹፩ ደ. ዲ. አንሥኡ እደዊክሙ
ቀሳውስት ።

፹፪ ደ. ካ. ነሥእ ኅብስተ በቅድሚ
ሆሙ በዝዩ ያንሥእ ኅብስተ ።

፹፫ ደ. ሕ. ነአምን ከመ ዝንቱ ውእቱ
በአማን ነአምን ።

፹፬ ደ. ካ. ባረከ “ቡራኬ” ቪተ ጊዜ ።
“ወእምዝ ያንቅዖ ለኅብስተ ኅብ ፩
ገጽ ንስቲተ እንዘ ኢይሌልዮ”
ወይቤ ንሥኡ ብልዑ ዝ “አማሬ”
ኅብስተ ሥጋዩ ውእቱ ለዘበአንቲ
አክሙ ጀትወሆሰ ለጎድጎተ ኃጢ
አት ።

፹፭ ደ. ሕ. አሜን አሜን አሜን
ነአምን ወንተአመን ንሴብሐከ
ኦ እግዚእነ ወአምላክነ ዝንቱ
ውእቱ በአማን ነአምን ።

፹፮ ደ. ካ. ወከማሁ ጽዋዐኒ ባረከ
“ቡራኬ ቪተ ጊዜ” ወይቤ

ታወረ ። እንዳይሰሙት ጀርዋቸው
ደነቆረ ። እንዳያውቁትም ልቡ
ናቸው ተሸፈነ ። ኃጢአትን ይቅር
የሚለውን እርሱን ዕሩቅ ብእሲን
አስመሰሉት ። በመኳንንት ላይ
የሚፈርደውን ፈረዱበት ።

፹፫ ከእነሱም ወገን አሥራ ሁለት
ሐዋርያትን መረጠ ከነርሱም ጋራ
ተመላለሰ ። የቀርባን ምሥጢር
ሥርዓትንም አሳያቸው ።

፹፩ ደ. ዲ. ቀሳውስት እጆቻችሁን
አንሡ ።

፹፪ ደ. ካ. በፊታቸው ኅብስተን
አንሥቶ ያዘ ። በዚህ ጊዜ ኅብስ
ቱን ያንጣ ።

፹፫ ደ. ሕ. እናምናለን ይህ እርሱ እንደ
ሆነ በእውነት እናምናለን ።

፹፬ ደ. ካ. ባረከ ።
ሦስት ጊዜ ይባርክ ። ከዚያም በኋላ
ኅብስቱን ሳይለየው ከአምስት ላይ
ጥቂት ያንቃው ። ይህ ኅብስት
“አማሬ” ለኃጢአት ማስተሥረያ
ስለናንተ የሚሰጥ ሥጋዬ ነው ንሡ
ብሉ አለ ።

፹፭ ደ. ሕ. አሜን አሜን አሜን
እናምናለን እንታመናለንም ጌታች
ንና አምላካችን ሆይ እናመሰግንሃለን
ይህ እርሱ እንደ ሆነ በእውነት
እናምናለን።

፹፮ ደ. ካ. እንዲሁም ጽዋውን ባረከ ።
ሦስት ጊዜ ይባርክ ።

ንሥኡ ስትዩ ዝ “አማራ” ጽዋዕ ደምዩ ውእቱ ለዘበእንቲአክሙ ይትወህብ ለሥርዮት ኃጢአት ።

“ወይነክንኮ ለጽዋዕ በትእምርተ መስቀል በእዴሁ ዘየማን” ።

ዴ ሕ አሜን አሜን አሜን ።

፹፯ ፫ ዴ ካ አሜን ኢየሱስ ይቤ

ተከዘት ነፍስዩ ዘውእቱ መስተፍ ሥሒ ትኩዛን ።

፹፰ በይእቲ ሌሊት አኅዝዎ ወጸቢሓ ፪ ረበናት አይሁድ ወሊቃነ ካህናት

፪ ፪ ምስለ ጲላሞስ መስፍን ወነበሩ ዐውደ ለኩንኖቱ ።

፹፱ አሰርዎ ድገሪት ከመ ሰራቂ ወተለዎሙ በፍቅር ከመ በግዕ የዋህ ወነበሩ ዐውደ ለኩንኖቱ አቀምዎ ቅድሚሆሙ ለዘሎቱ ይቅ ውሙ ሠራዊት መላእክት በዓቢይ ፍርሃት ።

፺ ገብር እኩይ አጽንዕ እዴሁ ከመ ፪ጽፍዎ ገጸ ለዘኢአብስ ሎቱ ያደ ገኑ ሎቱ ከመ ይሰግዱ በትዕቢት ለዘሎቱ ይሰግዱ ሊቃነ መላእክት በዐቢይ ድንጋፂ ።

፺፩ አስተቀጻልዎ አክሊለ ዘሦክ ለርእስ

፪ ፪ ሕይወት ሰለብዎ አልባሲሁ ወአል

አከበረም ይህ ጽዋ ። “አማራ”

ለኃጢአት ማስተሥረዖ ስለናንተ የሚሰጥ ደሜ ነው ንሡ ጠጡ አላቸው ። ጽዋውን በቀኝ እጁ በአራቱ ማዕዘን ይወዝውዘው ።

ዴ ሕ አሜን አሜን አሜን ።

፹፯ ዴ ካ ያን ጊዜ ኢየሱስ ነፍሴ

አዘነች አለ ። ይኸውም ያዘኑትን ደስ የሚያሰኛቸው ነው ።

፹፰ በዚያች ሌሊት ያዙት ። በነጋም

ጊዜ የአይሁድ መምህሮችና የካህናት አለቆች ከገዢ ከጲላሞስ ጋራ ሊፈርዱበት በአደባባይ ተቀመጡ።

፹፱ እንደ ሌባ የኋሊት አሠሩት እንደ የዋህ በግ በፍቅር ተከተላቸው ሊፈርዱበት በአደባባይ ተቀመጡ ። የመላእክት ሠራዊት በመፍራት የሚቆሙለትን በፊታቸው አቆሙት ።

፺ ክፉ ባርዖ እርሱን ያልበደለውን ይጸፋው ዘንድ እጁን አጸና ። የመላእክት አለቆች በፍጹም ድንጋጫ ለሚሰግዱለት ለርሱ በትዕቢት ይሰግዱ ዘንድ አጉነበሱለት ።

፺፩ የሕይወትን ራስ የሾህ ዘውድ ደፋበት ። ብርሃንን እንደ ልብስ

በስቃይ ከላሚያ ዘለይ ለዘይትዐጻፍ ብርሃነ ከመ ልብስ ።

፺፪ ወወሰድቃ ኅበ ይሰቅልቃ ብሔረ ዘስሙ ቀራንዮ አገርቃ መስቀሎ ወደከመ ኢየሱስ በጸዊረ መስቀል ሐፈው እስመ ክቡድ ውእቱ ።

፺፫ ጎለቅቃ ምስለ ፈያት ወአዕረግቃ ዲሰ ዕዕ ወሰቀልቃ ዘአልሰሙ ምሕረት በከመ ሕጎሙ ።

፺፬ አ አእዳው እለ ለሐኳሁ ለአዳም ተቀነቃ በቅንዋተ መስቀል አ አዕጋር እለ አንሶሰቃ ውስተ ኅነት ተቀነቃ በቅንዋተ መስቀል ።

፺፭ አ አፍ ዘነፍሐ ውስተ ገጹ ለአዳም መንፈስ ሕይወት ሰረበ ብረዕ ወከርቤ ቲሱሐ ዘምስለ ሐሞት ።

፺፮ ገዕረ ኢየሱስ በሕማሙ ወጸርሐ ኅበ አቡሁ አጽነነ ርእሶ ወወዕለት መንፈሱ ሶቤሃ ።

፺፯ ረገዝቃ ገቦሁ በኩናት ጸሊም ለዘሎቱ አንሀቡ አውረድቃ እምዕዕ ወወደይቃ ውስተ መቃብር አኮ ኅበ መቃብረ ዚአሆሙ ዘወደይቃ

፫ አላ አፍአ ኅበ መቃብረ እንግዳ ዘሠለስቲ እመቱ ውነተምቃ ሰእብን ።

የሚጎናጸፈውን ልብሱን ገፈው ቀይ ግምጃ አለበሱት ።

፺፪ ወደሚሰቅሉበት ስሙ ቀራንዮ ወደሚባል አገር ወሰዱት ። መስቀሉን አሸከሙት ። ኢየሱስም መስቀሉን በመሸከም ደከመ ወዛ ከባድ ነውና ።

፺፫ ከወንበዴዎች ጋራ ቈጠሩት ። ወደ እንጨትም አውጥተው ምሕረት የሌለው ሰቅለትን እንደ ሕጋቸው ሰቀሉት ።

፺፬ አዳምን የፈጠሩ እጆች ወዮ በመስቀል ቀኖት ተቸነከሩ ። በገነት የተመላለሱ እግሮች ወዮ በመስቀል ቀኖት ተቸነከሩ ።

፺፭ በአዳም ፊት የሕይወትን መንፈስ እፍ ያለ አፍ ወዮ ከሐሞት ጋራ የተቀላቀለ መጣጣንና ከርቤን ጠጣ።

፺፮ ኢየሱስ በሕማሙ (በመከራው) አሰምቶ ጮኸ ወደ አባቱ ጮኸ ። ራሱን ዘለስ አደረገ ያን ጊዜ ነፍሱ ወጣች (ተለየች) ።

፺፯ ለእርሱ ብለው ባሠሩት በጥቅር ጦር ጎኑን ወጉት ። ከእንጨት አውርደው በመቃብር አኖሩት ። በነርሱ መቃብር ያኖሩት አይደለም ። ከከተማ ውጭ ሦስት ክንድ በሚሆን በስደተኛ መቃብር ነው እንጂ በደንጊያም ገጠሙት ።

፲፰ ወእንዘ ሀሎ ሀዩ ጸርሕ ኅበ አዳም ጎብሩ ውጎበ ኩሎሙ ደቂቁ ።

፲፱ ይ. ካ. እግዚአብሔር ምስለ ኩል ክሙ ።

ይ. ሕ. ምስለ መንፈስከ ።

ይ. ካ. አእዛኙት ለአምላክኝ ።

ይ. ሕ. ርቱዕ ይደሉ ።

ይ. ካ. አልዕሉ አልባሲክሙ ።

ይ. ሕ. ብን ኅበ እግዚአብሔር አምላክኝ አቡን ዘበሰማዖት አቡን ዘበሰማዖት አቡን ዘበሰማዖት አንተ ውእቱ እግዚእኝ ወአምላክኝ ።

፲ ይ. ካ. ወሶበ ይቤ ዘንተ ለአዳም ጎብሩ ተፈሥሐ አዳም ወወዕኢ ምስለ ኩሎሙ ደቂቁ ወሶእ ኅበ ሀጎር ቅድስት ስክመ ተብህለ ።

፲፩ ወካዕበ ከመ ያርኢ ስብሐተ ትን ሣኤሁ አሥረቀ ንስቲተ መለኮቶ ወአውደቆሙ ለእለ የዐቅቡ ዝገሮ ።

፲፪ ወተንሥእ በሣልስት ዕለት በዕለት ጥይቅት ሶእ ኅበ ሀሊዕ አርዳኢሁ ።

፲፫ አርአዮሙ ርግዘተ ገሶሁ ወቅንቅት እደቂሁ ወእጎሪሁ ወነበረ ምስሌ ሆሙ እንዘ ይሚህሮሙ በእንተ መንግሥተ ሰማያት ።

፲፬ ደ ወበጃ ዕለት ዐርገ ሰማያት ኅበ አብ ዘፈነዎ ወካዕበ ይመጽእ አኮ

፲፰ በዚያም ሳለ ወደ ባርያው ወደ አዳም ወደ ልጆቹም ሁሉ ጮኸ ።

፲፱ ይ. ካ. እግዚአብሔር ከሁላችሁ ጋራ ይሁን ።

ይ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

ይ. ካ. አምላካችንን አመስግኑት ።

ይ. ሕ. እውነት ነው ይገባል ።

ይ. ካ. ልቡናችሁን ከፍ ከፍ አድርጉ ።

ይ. ሕ. በአምላካችን በእግዚአብሔር ዘንድ አለን የሰማይ አባታችን ሆይ የሰማይ አባታችን ሆይ የሰማይ አባታችን ሆይ ጌታችንና አምላካችን አንተ ነህ ።

፲ ይ. ካ. ይህንን ለባርያው ለአዳም በተናገረ ጊዜ አዳም ደስ አለው ። ከልጆቹ ሁሉ ጋራ ወጥቶ ወደ ቅድስት አገር ገባ ። እንደ ተነገረ ።

፲፩ ዳግመኛም የትንሣኤውን ክብር ይገልጽ ዘንድ ጥቂት ብርሃኑን አወጣ መቃብሩን የሚጠብቁትንም ጣላቸው ።

፲፪ በሦስተኛዬቱ ቀን ተነሣ ።

በተረጋገጠች ቀን ደቀ መዛሙርቱ ወዳሉበት ገብቶ የጎኑን መወጋት የእጅግና የእግሮቹን መቸንከር አላያቸው ። የመንግሥተ ሰማያትን ነገር አያስተማራቸው ከነርሱ ጋራ ኖረ ።

፲፫ በአርባኛውም ቀን ወደ ላከው አብ ወደ ሰማይ ዐረገ ። ዳግመኛም

ዘይመጽእ በትሕትና አላ በስብ
ሐተ ዘወለደ በምፍርህ ሥል
ጣን ምስለ መላእክቲሁ ቅዱሳን
በደመና ሰማይ ።

፪፬ ደ. ሕ. ንዜኑ ሞተክ እግዚእ ወትን
ሣኤክ ቅድስተ ነአምን ዕርገተክ ወዳ
ግመ ምጽአተክ ንሴብሐክ ወንትአ
መነክ ንስእለክ ወናስተበቀሳክ አ
እግዚእን ወአምላክን ።

፪፭ ደ. ካ. ለትኩን እግዚእ ምሕረትክ
ላዕሌን ወበኸመ ላዕሌክ ተወክልን።

፪፮ ደ. ሕ. በከመ ምሕረትክ ቫተ ጊዜ።

፪፯ ደ. ካ. ወተጋብአትን ይኩን በከመ
ተጋብአቶሙ ለአርዳኢክ አንተ
ዘእመንቶ ወአንተ ዘለን አንተ
ዘእመንቶ ወአንተ ዘይእዘ።

፪፰ ዜእክ ሰማያት ወዚእክ ምድር ዜእክ
ጸድቃን ወዚእክ ኃጥእን እስመ
አንተ ትትዕደ አእላፊ ኃጣውእ
ወታቀውም ውጥደ ተክለ ጽድቅ
ወትፈቅድ ምክንያት ለድኒን ።

፪፱ ደ. ዲ. በኩሉ ልብ ናስተበቀሶ
ለእግዚአብሔር አምላክን ኅብረተ
መንፈስ ቅዱስ ሠናዩ ከመ ይጸ
ግወን ።

፪፲ ደ. ሕ. በከመ ሀሎ ።

፪፲፩ በዝዩ ይኅትም ሥጋ በደም ጠሚዖ
በአጽባዕቱ ።

ደ. ካ. ደሚረክ ተሀሶሙ ለኩሎሙ

ይመጣል በትሕትና የሚመጣ አይደ
ለም በወለደው ጌትነት በሚያስፈራ
ሥልጣን ከቅዱሳን መላእክቶቹ ጋራ
በሰማይ ደመና ነው እንጂ ።

፪፬ ደ. ሕ. አቤቱ ሞትህን ቅድስት
ትንሣኤህንም እንናገራለን ዕርገት
ህን ዳግመኛም መምጣትህን እናምና
ለን እናመሰግንሃለን እናምንሃለንም
ጌታችንና አምላካችን ሆይ እንለምን
ሃለን እንማልድሃለንም ።

፪፭ ደ. ካ. አቤቱ ይቅርታህ ለኛ ትደረ
ግልን ። በአንተ እንዳመነ መጠን።

፪፮ ደ. ሕ. አምላካችን ሆይ እንደ
ቸርነትህ ነው እንጂ እንደ በደላችን
አይደለም ። ቫ ጊዜ ።

፪፯ ደ. ካ. መሰብሰቢያችንም እንደ ደቀ
መዛሙርትህ መሰብሰብ ይሁን ።
የነርሱ ፈጣሪ አንተ ነህ ። የእኛም
አንተ ነህ ። ያን ጊዜ የነበርህ
አንተ ነህ ዛሬም ያለህ አንተ ነህ ።

፪፰ ሰማያት ያንተ ናቸው ምድርም
ያንተ ናት ። ጸድቃን ያንተ ናቸው
ኃጥአንም ያንተ ናቸው ። ብዙውን
ኃጢአት ይቅር ትላለህና ። ጥቂቱን
ስለ ጽድቅ ታቆማለህ ። ለመዳንም
ምክንያት ትሻለህ ።

፪፱ ደ. ዲ. በፍጹም ልብ አምላካችንን
እግዚአብሔርን እንማልደው ።
ያማረ የመንፈስ ቅዱስን አንድነት
ይሰጠን ዘንድ ።

፪፲ ደ. ሕ. በፊት እንደ ነበረ ።

፪፲፩ በዚህ ጊዜ በጣቱ ጠምቶ በደሙ
ሥጋውን ይቅባ ።

ደ. ካ. ከርሱ ለሚቀበሉ ሁሉ አንድ

ለእለ ይነሥኡ እምኔሁ ይከፍሙ
 ንጽሐ ለእለ ይነሥእዎ ወጎሩየ
 ለእለ ይትሚጠውዎ ከመ በርእዮቲ
 የዕይ ሦከ ኃጢአት ትትመላሕ
 አበሳ ወትደምሰስ ጌጋይ ወትንጎይ
 ነፍሰ እምአበሳሃ ፍጹመ ።

፪፻፱ ይትቀፈጽ ጥጎተ ብርሃን ወይት
 ረጎው አናቅጸ ስብሐት ወይትፈኖ
 መንፈስከ ሕያው ወቅዱስ እመካን
 ዘሥጢር ህላዌሁ ይረድ ወይምጸእ
 “በዝዮ ህየንተ ይረስዮ” ወያንጸብርቅ
 ዲበ ዝንቲ “እማሬ” ጎበስት
 ወይኩን ሥጋ ክርስቶስ አምላክነ
 ቡራኬ ላዕለ ጎበስት ፩ ጊዜ ።

፪፻፲ ወይትወለጥ ጣዕመኡ ለዝንቲ
 “እማሬ” ጽቀዕ ወይኩን ደመ
 ክርስቶስ አምላክነ ቡራኬ ላዕለ
 ጽቀዕ ፩ ጊዜ ዓዲ ላዕለ ፪ሆሙ ፩
 ጊዜ ።

፪፻፲፬ ይ. ሕ. አሜን እግዚአ መሐረን
 እግዚአ መሐከነ እግዚአ ተሳላለን።

፪፻፲፮ ፪ ፪ ይ. ካ. ወምስለ ኩሉ ፍጹሚ
 ማጎበራ ለቅድስት አሐቲ እንተ
 ላዕለ ኩሉ ቤተ ክርስቲያን መሐ
 ሮሙ ወተሳላሎሙ ወፈድፋድስ
 ለእለ ጎረዩ ንዴትየ ለመልእክተ
 ዝንቲ ምሥጢር መሐሮሙ ወተሳ
 ሃለሙ ለዕለመ ዓለም አሜን ።

አድርገህ ስጣቸው ። ለሚቀበሉት
 ንጽሕን ይሆናቸው ዘንድ ።
 ለሚቀበሉትም መመሪጫ ይሆናቸው
 ዘንድ ። እርሱን በማየት የኃጢአት
 እሾህነት ይቃጠል ዘንድ አበሳ
 ትነቀል ዘንድ በደልም ትጠፋ ዘንድ
 ነፍስም ከበደልዋ ፈጽማ ታርፍ
 ዘንድ ።

፪፻፲፱ የብርሃን ደጅ ይገለጥ ። የብርሃን
 በርም ይከፈት ። ቅዱስና ሕያው
 የሚሆን መንፈስም ይላክ ። አናኗሩ
 ከተሠወረ ቦታ ይውረድ ይምጣም
 በዚህ ህየንተ ይረስዮ በዚህም
 ጎበስት “እማሬ” ላይ ያብራ
 የአምላካችንን የክርስቶስን ሥጋ
 ይሁን ።

በጎበስቱ ላይ ፩ ጊዜ ይባርክ ።

፪፻፲፻ የዚህ “እማሬ” የጽዋው ጣዕም
 ተለውጦ የአምላካችንን የክርስቶስ
 ደም ይሁን ።
 በጽዋው ላይ ፩ ጊዜ ይባርክ
 ዳግመኛ በ፪ቱም ላይ ፩ ጊዜ
 ይባርክ ።

፪፻፲፱ ይ. ሕ. አሜን አቤቱ ማረን አቤቱ
 ራራልን አቤቱ ይቅር በለን ።

፪፻፲፭ ይ. ካ. ከሁሉ በላይ የምትሆን
 ያንዲት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን
 የማጎበርዋን ፍጹሚ ማራቸው ይቅ
 ርም በላቸው ። ይልቁንም ይህንን
 ምሥጢር ለማገልገል የእኔን
 ንዴት የመረጡትን ማራቸው ይቅ
 ርም በላቸው ። ለዘላለሙ አሜን ።

፻፲፯ ይ. ካ. ሀበነ ንጎበር በዘዚአክ መንፈስ ቅዱስ ወፈውሰነ በዝንቱ ጵርስፎራ ከመ ብከ ንሕየው ዘለኩሉ ዓለም ወለዓለመ ዓለም ።

ይ. ሕ. ከማሁ ።

፻፲፯ ይ. ካ. ቡሩክ ስሙ ለእግዚአብሔር ወቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር ወይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለይኩን ለይኩን ቡሩክ ለይኩን ።

ይ. ሕ. ከማሁ ።

፻፲፰ ይ. ካ. ፈኑ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌነ ።

ይ. ሕ. ከማሁ ።

፻፲፱ ይ. ዲ. ተንሥኡ ለጸሎት ።
ይ. ሕ. እግዚአ ተሳፋሪ ።
ይ. ካ. ሰላም ለኩልክሙ ።
ይ. ሕ. ምስለ መንፈስከ ።

፻፳፪ ይ. ካ. ጸሎተ ፈትቶ ።
ወካዕሽ ናስተበቀሥ ለአንቤ ዓለም

ወቤዛሆሙ እምኃጢአቶሙ ። ተዘኸር ሥጋ እንተ ነሳእከ እምቅድስት ድንግል እንቲእነ ሥጋ አኸ እምሰማያት ዘአውረድኸ ።

፻፳፩ ተዘኸር ሥጋ እንተ ነሳእከ እምቅድስት ድንግል ከመ ውእቱ ሥጋ ዘቆመ ቅድመ ዲላጦስ ።

፻፲፯ ይ. ካ. የአንተ በሚሆን በመንፈስ ቅዱስ አንድ እንሆን ዘንድ መሆንን ስጠን ። በዚህም ጵራስፎራ (በሥጋው በደሙ) አድነን ። ለዓለሙ ሁሉ በምትሆን በአንተ ለዘላለሙ ሕያዋን እንሆን ዘንድ ።

ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፻፲፯ ይ. ካ. የእግዚአብሔር ስም ምስጉን ነው በእግዚአብሔር ስም የሚመጣውም ምስጉን ነው የጌትነቱም ስም ይመስገን ይሁን ይሁን የተመሰገነ ይሁን ።

ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፻፲፰ ይ. ካ. የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ ላክልን ።

ይ. ሕ. እንደርሱ ።

፻፲፱ ይ. ዲ. ለጸሎት ተነሡ ።
ይ. ሕ. አቤቱ ይቅር በለን ።
ይ. ካ. ሰላም ለሁላችሁ ይሁን ።
ይ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

፻፳ ይ. ካ. የመፈተት ጸሎት ።
ዳግመኛም ዓለምን የያዘውን ከኃጢአታቸውም ቤዛ የሆናቸውን እርሱን እንማልደዋለን ።

ከቅድስት ድንግል የነሳኸው ሥጋ የኛ ሥጋ እንደ ሆነ ከሰማይ ያወረድኸው እንዳይደለ አስብ ።

፻፳፩ ከቅድስት ድንግል የነሳኸው ሥጋ በዲላጦስ ፊት የቆመ ሥጋ እንደ ሆነ አስብ ።

፪፻፳፪ ተዘክር ሥጋ እንተ ነሣእከ እምቅድስት ድንግል ከመ ውእቲ ሥጋ ዝግሐታት መዋቕሕት ዘያረ።

፪፻፳፫ ተዘክር ሥጋ እንተ ነሣእከ እምቅድስት ድንግል ከመ ውእቲ ሥጋ ዘሐመ ወዋተ ።

፪፻፳፬ ተዘክር ሥጋ እንተ ነሣእከ እምቅድስት ድንግል ከመ ውእቲ ሥጋ ዘተንሥኦ እሙታን በሣልስት ዕለት ።

፪፻፳፭ ተዘክር ሥጋ እንተ ነሣእከ እምቅድስት ድንግል ከመ ውእቲ ሥጋ ዘዕርገ በስብሐት ውስተ ሰማያት ወነበረ በየማነ አቡሁ ወካዕበ ይመጽእ በውእቲ ሥጋ ምስለ ኃይለ መለኮቲ እግዚአብሔር አምላክና ።

፪፻፳፮ ደ. ዲ. ጸልዩ ።

ደ. ሕ. አቡነ ዘበሰማያት ።

፪፻፳፯ ደ. ካ. ዪና መአዛ ሠናይ ከመ ታእምሩ ዪና መአዛሁ ምሥቕዎ ለሕሊናክሙ ኅበ መልዕልት ኅበ ሀሎ ዝንቲ ኅብስት ።

፪፻፳፰ ነጽሩ ነፍሰክሙ ወአንጽሑ ነፍ

፫፫ ስተክሙ ወኢመኑሂ እምኔነ ኢይድ

፫፫ ወይ ሶ ዘአበሻ ወሶ ዘኃጢአት ።

፪፻፳፱ ናሁ ሀሎ ምስሌን የም ዲበ ዝንቲ ማእድ አማኑኤል በግዑ

፪፻፳፪ ከቅድስት ድንግል የነሣኸው ሥጋ የማሠሪያ መዘጋትን የተሸከመ ሥጋ እንደ ሆነ አስብ ።

፪፻፳፫ ከቅድስት ድንግል የነሣኸው ሥጋ የታመመው የሞተውም እንደ ሆነ አስብ ።

፪፻፳፬ ከቅድስት ድንግል የነሣኸው ሥጋ በሦስተኛው ቀን ከሙታን ተለይቶ የተነሣው ሥጋ እንደ ሆነ አስብ ።

፪፻፳፭ ከቅድስት ድንግል የነሣኸው ሥጋ በክብር በምስጋና ወደ ሰማይ ያረገ በአባቲም ቀኝ የተቀመጠው እንደ ሆነ አስብ ። ዳግመኛም አምላካችን እግዚአብሔር በዚህ ሥጋ ከመለኮቲ ኃይል ጋራ ይመጣል ።

፪፻፳፮ ደ. ዲ. ጸልዩ ።

ደ. ሕ. አቡነ ዘበሰማያት ።

፪፻፳፯ ደ. ካ. መዓዛው ያማረ ሽታ ነው የመዓዛውን ሽታ ታውቁ ዘንድ አላባችሁን ይህ ኅብስት ወዳለበት ወደ ላይ አውጡት ።

፪፻፳፰ ነፍሳችሁን መርምሩ ሰውነታችሁንም አንጹ ። ከኛ ወገን ማንም አይታመም የበደል አለ የኃጢአትም አለ ።

፪፻፳፱ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ አማኑኤል

ለእግዚአብሔር ዘየአትት ኃጢአተ
ዓለም ናሁ ሀሎ እብ ብርሃን ምስለ
ወልዱ ወምስለ መንፈስ ቅዱስ ።

፻፱ ናሁ ሀሎ መላእክተ ብርሃን እለ
ይሔዕ-ጳጳ ሴተ ክርስቲያን ናንጽሕ
ሕሊናን ከመ ንኩን ድልዋን
ለነሢአ ዝንቲ ምሥጢር ለከ
ሰብሐት ወክብር ወአኩቲት
ለዓለመ ዓለም ።

፻፴፩ ይ. ሕ. ሠራዊተ መላእክቲሁ
ለመድኃኔ ዓለም ይቀውሙ ቅድ
ሜሁ ለመድኃኔ ዓለም ።
ወይኬልልዎ ለመድኃኔ ዓለም
ሥጋሁ ወደሙ ለመድኃኔ ዓለም ።
ወንብጻሕ ቅድመ ገጹ ለመድኃኔ
ዓለም በአሚን ስሊሁ ለክርስቶስ

፻፴፪ ንገኒ ወቦ ዘይቤሉ ጸድቃን ተጋደሉ
በእንቲአሁ ።

፻፴፫ ይ. ዲ. ንፍቅ አርገዉ ጥጎተ
መኳንንት ።

፻፴፬ ይ. ዲ. እለ ተቀውሙ አትሕቱ
ርእሰክሙ ።

፻፴፭ ይ. ካ. ነአሁተክ እግዚእ በፍቁር
ወልድክ አየሱስ ክርስቶስ
አንቶ ዘአቅረብከን ቅድመ ዕባዮ

እነሆ ዛሬ ከኛ ጋራ በዚህ ማዕድ
ላይ አለ ። እነሆ ብርሃን አብ ከልጁ
ጋራ ከመንፈስ ቅዱስም ጋራ አለ ።

፻፴፬ ቤተ ክርስቲያንን የሚጎብኙ የብር
ሃን መላእክት እነሆ አሉን ይህን
ንም ምሥጢር ለመቀበል የተገባን
እንሆን ዘንድ ሕሊናችንን ንቁሕ
እናድርግ ለአንተ ጌትነት ክብር
ምስጋናም ይገባል ለዘላለሙ ።

፻፴፭ ይ. ሕ. የመድኃኔ ዓለም የመላእክት
ሠራዊት በመድኃኔ ዓለም ፊት
ይቆማሉ ።

መድኃኔ ዓለምን ያመሰግኑታል
የመድኃኔ ዓለም ሥጋውና ደሙ ።
ከመድኃኔ ዓለም ፊት እንድረስ ።
እርሱን በማመን ለክርስቶስ
እንገዛለን ።

ጸድቃን ስለርሱ ተጋደሉ የሚሉም
አሉ ።

፻፴፭ ይ. ዲ. ንፍቅ መኳንንት ደጆች
ክፈቱ ።

፻፴፮ ይ. ዲ. የቆማችሁ ሰዎች
ራሳችሁን ዝቅ ዝቅ አድርጉ ።

፻፴፱ ይ. ካ. በልጅህ በወዳጅህ
በኢየሱስ ክርስቶስ ወደጌትነትህ
ገናንነት ፊት ያቀረብኸን አንተ

፪ ፪ ልዐልናከ ለከ ስብሐት ወክብር
ወአኩቲት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፻፴፮ ደ. ዲ. ሰግዱ ለእግዚአብሔር
በፍርሃት ።
ደ. ሕ. ቅድሚክ እግዚአ ንሰግድ
ወንሴብሐክ ።

፻፴፯ ደ. ካ. ጸሎተ ንስሐ ።

፻፴፯ ደ. ዲ. ነጽር ።
ደ. ካ. ቅድሳት ለቅዱሳን ።
ደ. ሕ. ፩ አብ ቅዱስ ፩ ወልድ
ቅዱስ ፩ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ ።

፻፴፰ ደ. ካ. እግዚአብሔር ምስለ ኩል
ክሙ ደ. ሕ. ምስለ መንፈስክ ።

፻፴፱ ወእምዝ ያንሥእ ካህን ኅብስተ
ፍጹመ በእዴሁ ወይበል ።
እግዚአ መሐረን ክርስቶስ በልዑል
ዜማ ፫ተ ጊዜ ፲ወ፭ተ ጊዜ በንኡስ
ዜማ ።
ደ. ሕ. ከማሁ ።

፻፵ ደ. ዲ. እለ ውስተ ንስሐ ሀሎክሙ
አትሐቱ ርእሰክሙ ።

፻፵፩ ወእምዝ ተመይጦ መንገለ ሕዝብ
ደ. ካ. እግዚአብሔር አምላክነ
ነጽር ዲበ ሕዝብክ እለ ውስተ
ንስሐ ሀለዉ እስከ ተፍጻሜቱ ።

፻፵፪ ወእምደኅረ ተመጠዉ

ኅዳፌ ነፍስ

ደ. ካ. ቅዳሚሁ ቃል ውእቱ ቃል
ቃል እግዚአብሔር ውእቱ ቃል

፪ ፫ ሥጋ ኮን ወኅደረ ላዕሌን ወርኢን
ስብሐቲህ ከመ ስብሐተ ፩ዱ

ነህና አቤቱ እናመሰግንሃለን ።
ላንተ ጌትነትና ክብር ምስጋናም
ይገባል ለዘላለሙ አሜን ።

፻፴፮ ደ. ዲ. በፍርሃት ሁናችሁ
ለእግዚአብሔር ሰገዱ ።
ደ. ሕ. አቤቱ በፊትህ እንሰግዳለን
እናመሰግንሃለንም ።

፻፴፯ ደ. ካ. ጸሎተ ንስሐ (ቅዱ. ሐዋ. ቀ.
፸፪-፹፰)

፻፴፯ ደ. ዲ. ተመልከት ።
ደ. ካ. ቅድሳት ለቅዱሳን ።
ደ. ሕ. ቅዱስ አብ አንድ ነው ።
ቅዱስ ወልድ አንድ ነው ።
መንፈስ ቅዱስ አንድ ነው ።

፻፴፰ ደ. ካ. እግዚአብሔር ከሁላችሁ
ጋራ ይሁን። ደ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ።

፻፴፱ ከዚህም በኋላ ቄሱ መላውን
ኅብስት አንሥቶ በእጁ ይዞ
በከፍተኛ ዜማ ፫ት ጊዜ በንኡስ
ዜማ ፲፮ ጊዜ አቤቱ ክርስቶስ
ማረን ይበል ።
ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፻፵ ደ. ዲ. በንስሐ ውስጥ ያላችሁ
ራሳችሁን ዝቅ ዝቅ አድርጉ ።

፻፵፩ ከዚህም በኋላ ወደ ሕዝቡ ተመ
ልሶ ። ደ. ካ. አማላካችን እግዚአብ
ሔር ሆይ በንስሐ ውስጥ ወዳሉት
ወገኖችህ ተመልከት አስከ መጨረ
ሻው ።

፻፵፪ ከተቀበሉም በኋላ

ኅዳፌ ነፍስ

ደ. ካ. ያ ቃል ቀድሞ የነበረ ነው ።
ያ ቃል የእግዚአብሔር ቃል ነው ።
ያ ቃል ሥጋ ሆነ በኛም አደረ ።
ለአባቱ እንዳንድ ልጅ ክብር

ዋሕድ ለአቡሁ ውእቱ ቃል ውስተ
ዚአሁ መጽእ ወእሊአሁሰ ኢተወ
ክፍዎ ።

፻፵፫ ንሕነሰ እሙንቱ እለ ተወከፍኖ ፫

፫፻፲፱፻፲፱ ርቱግነ ሃይማኖት

፫ ፫ ወራዕያነ ሕገጋቲሃ ለቅድስት

ቤተ ክርስቲያን ዘውእቱ መርጻዊሃ

እግዚአብሔር አምላክነ ።

ይ. ዲ. ጸልዩ ።

፻፵፬ ይ. ካ. አንተ ውእቱ ዘየዕውዱከ
ኪሩቤል እለ ብዙኃት አዕይንቲ
ሆሙ ወሱራፌል እለ ጌቱ ክንፊ
ሆሙ ።

፻፵፭ አ ዘለሐኮ ለአዳም በዘዚአከ
አርአያ ወአምሳል አ ዘወጣሕኮ
ለእሳት ዲበ ማይ ዘኢይጸልሞ
ጽልመት ወኢይሄወሮ ሌሊት
አንተ ውእቱ ዘአቅረብከነ ቅድመ
ዝንቱ ምሥጢር ለከ ስብሐት
ወክብር ወአከቴት ለዓለመ ዓለም

ይ. ሕ. አሚን ።

፻፵፮ ይ. ካ. አንብሮ እድ ።

አ እግዚአ እግዚእነ ወአምላክነ
ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ
ባርከነ ወቀድሰነ ወረስየነ ንኩን
ድልዋነ ከመ ንሑር ውስተ

የሚሆን ክብሩን አየን ። ያ ቃል
ወደ ወገኖቹ መጣ ወገኖቹ ግን አል
ተቀበሉትም ።

፻፵፫ የተቀበልነው እኛ ሦስት መቶ

አሥራ ስምንቱ ነን ። ሃይማኖትን

ያቀናን ሙሽራዋ አምላካችን

እግዚአብሔር የሆነ የቅድስት ቤተ

ክርስቲያንን ሕግ የሠራን ።

ይ. ዲ. ጸልዩ ።

፻፵፬ ይ. ካ. ዓይኖቻቸው ብዙዎች
የሚሆኑ ኪሩቤል ክንፎቻቸው
ስድስት የሚሆኑ ሱራፌል የሚከቡህ
አንተ ነህ ።

፻፵፭ አዳምን በአንተ አርአያና አምሳል

የፈጠርከው ሆይ እሳት በውኃ ላይ

ያሰፈርከው ሆይ ። ጨለማ የማይ

ጨልምበት ሌሊትም የማይሠወ

ረው ሆይ ወደዚህ ምሥጢር ፊት

ያቀረብከን አንተ ነህ ። ለአንተ

ይ. ሕ. አሚን ። (የቀረውን ሥርዓተ ቅዱሐዋ ቀ. ፻፵፩-፻፵፱ እይ)

፻፵፮ ይ. ካ. አንብሮ እድ ።

አቤቱ ጌታችንና አምላካችን

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ

ሆይ ባርከን ቀድሰን ። ያለ

ኃጢአት ያለ ርኩሳት በፍጹም

አብያቲነ በፍሥሐ ወበኃሜት
ዘእንበለ ኃጢአት ወዘእንበለ ደነስ ።

፻፵፯ ዘተመጦነ ሥጋክ ወደመክ እም
ክብርት ማእድክ ይኩነን ዘያሐ
ይወነ ።

፻፵፰ ወመንፈሰክ ቅዱሰ እግዚአ ፊት
ለነ ከመ ይምርሐነ ውስተ ፍኖተ
ጽድቅ ወሕይወት ።

፻፵፱ ሥጋሁ ወደሞ ሠርዐ ወልደ
እግዚአብሔር ሕያው ውስተ ዓለም
ከመ ንብላዕ እምኔሁ ወከመ
ንሕየው ምስሌሁ ።

፻፶ አቅርቦነ ኅቤክ በምሕረትክ ኅበ
ምሥዋዒክ ሕያው ወቅዱስ
ንሰመይ ገብሮ ለእግዚአብሔር
ወምዕራፎ ለልዑል ወንቅረብ
ኅቤሁ ኩልነ በስኢል ወበሰጊድ
በጸሎት ወበንጽሕ ንብጸሕ ቅድመ
ገጹ በአሚን ።

፻፶፩ ሥጋሁ ቅዱስ ወደሙ ክቡር
ዘተመጦነ በእደዊሆሙ ለካህናት
እለ ያዐርጉ ጸሎተ ወስእለተ በኩሉ
ጊዜ ወበኩሉ ሰዓት ይኩነን
ለሕይወት ለተስፋ ወለመድኃኒት
ለሥርየተ ኃጢአት ወለትንሣኤ
ሙታን ለዓለመ ዓለም አሚን ።

ደስታ ወደ ቤታችን ለመሄድ
የቢቃን እንድንሆን አድርገን ።

፻፶፯ ከክብርት ማዕድህ የተቀበልነው
ሥጋህና ደምህ የሚያድነን ይሁን
ልን ።

፻፶፰ አቤቱ ቅዱስ መንፈስህንም ላክ
ልን ወደ ጽድቅና ወደ ሕይወት
ጐዳና ይመራን ዘንድ ።

፻፶፱ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ
ሥጋውንና ደሙን በዚህ ዓለም
ሠራ ። ክርሱ በልተን ክርሱ ጋራ
እንኖር ዘንድ ።

፻፶ ሕያውና ቅዱስ በሚሆን መሠውያህ
ዘንድ በምሕረትህ ወደ እንተ
አቅርቦን ። የእግዚአብሔር ባሮች
የልዑልም ማረፊያ (ማደሪያ)
እንባል ዘንድ ። ሁላችንም ወደርሱ
እንቅረብ በልመናና በስግደት
በጸሎትና በንጽሕና በማመን ከፊቱ
እንደርስ ዘንድ ።

፻፶፩ በየጊዜው ሁሉ በየሰዓቱም ሁሉ
ጸሎትንና ልመናን በሚያሳርጉ በካህ
ናት እጅ የተቀበልነው ቅዱስ ሥጋ
ውና ክቡር ደሙ ለሕይወት ለተስፋ
ለመድኃኒትና ለኃጢአት ማስተሥረያ
ከሙታንም ተለይቶ ለመነሣት
ይሁነን ለዘላለሙ አሚን ።

በጁወፀቱ ካህናተ ሰማይ በፀቱ እንስሳ በጸድቃን ቀድስ ዘንተ ።